

[Lausten.]

heder maa blive ordnet paa en tilfredsstillende Maade, og jeg haaber, at ogsaa det ærede 3die Medlem for 4de Kreds om fornødent vil yde sin Medvirken hertil. Om Vejen saa bliver den af det ærede Medlem antydede, eller en yderligere Foranstaltning vil være nødvendig, maa Tiden vise.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Naar det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten) mente, at Ministeriet skulde have sørget for, at Banen ikke blev lukket, forinden Pensionsspørgsmaalet var ordnet, skal jeg dertil sige, at Ministeriet ingen Beføjelse havde til at kræve, at Banen skulde fortsætte, medmindre Staten vilde overtage den paagældende Bane. Vil Staten ikke det, maa denne Bane selv bestemme det Tidspunkt, da den mener, den vil træde i Likvidation. Desuden vilde Afgørelsen af dette Spørgsmaal med alle dets Udløb kræve saa lang Tid — det ærede Medlem ser jo, at Spørgsmaalet endnu ikke er løst —, at der vilde komme til at gaa uanede Tidsrum, i hvilke den paagældende Bane maatte løbe, hvis det ærede Medlems Ønske skulde ske Fyldest.

Det Spørgsmaal, der foreligger nu, er dette, om overhovedet nogen Pensionskasse er i Stand til at dække Pensionskravene ved en Likvidation. Pensionskasserne er forsikringsmæssigt indrettet paa at kunne tilsvare den Pension, der falder i Tilfælde af Afsked paa Grund af Alder, Svagelighed og Utjenstdygtighed, men en Pensionskasse, der skulde kunne tilsvare de fulde Forpligtelser ved en Likvidation, hvorved altsaa ogsaa Tjenestemænd, som har deres fulde Arbejdskraft og altsaa kan gaa over i andet Erhverv, skulde kunne faa deres Pensionskrav dækket, tror jeg ikke, man kan tænke sig Muligheden af. Det vilde vist blive ganske overordentlig store Pensionsbidrag, der udkrævedes, hvis en saadan Pensionskasse overhovedet kunde indrettes. Derfor opstaar Spørgsmaalet om, hvorledes de paagældende Tjenestemænd skal stilles i pensionsretlig Henseende, og det, som har været tilbudt fra Pensionskassen, er et Udsnit af Pensionskassens Midler til den paagældende Banes Personale. Det er jo saaledes, som det ærede Medlem ogsaa var opmærksom paa, at Pensionskassen har Forpligtelser overfor andre Baner, og hvis man vilde hævde, at Pensionskassen var forpligtet med Hensyn til enhver Likvidation, vilde blot et Par Privatbaners Likvidation og deres Personalers fulde Pensionering tømme Pensionskassen fuldstændig.

De øvrige Baners Personalers pensionsretlige Krav blev i saa Fald ganske illusoriske. Derfor er, forstaar jeg ogsaa, samtlige Tjenestemænd hos de Privatbaner, der er interesseret i Pensionskassen, i Virkeligheden interesseret i en Ordning, der ikke angriber deres egne fremtidige Forhold.

Det er altsaa om dette, man har givet et Tilbud til Tjenestemændene. Tjenestemændene har ønsket at faa prøvet ad retlig Vej, forstaar jeg, dels deres Retsstilling overfor Pensionskassen, dels deres Retsstilling overfor den paagældende Bane og denne Banes Ejendele, og det er det, som der nu formentlig vil blive ført Proces om. Jeg var klar over, at en saadan Proces maatte føres, naar man ikke vilde modtage det Tilbud, her forelaa. Det er givet, at naar Processen er ført til Ende, ser man fra Ministeriets Side klarere i Sagen overfor eventuelt senere forekommende Tilfælde, hvor Baner likviderer, og ligesom jeg i dette Tilfælde overfor Kolding—Egtved-Banen vil gøre, hvad jeg kan, for at Forholdene kan blive saa gunstige som muligt for de afgaaede Tjenestemænd, skal jeg selvfølgelig ogsaa i Fremtiden med de Erfaringer, en saadan Retssag giver, interessere mig for, at Tjenestemændenes Stilling bliver saa sikker og saa dækket som muligt.

Stensballe: Jeg kan i det store og hele tiltræde den Stilling, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har taget. Jeg vil gerne til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten) sige, at naar jeg har sagt, at Sagen stiller sig vanskeligere for de mindre Baner, mener jeg dermed, at de mindre Baner vil have vanskeligere ved at klare Driften, for de mindre Baner er saa korte, at de faar større Konkurrence fra anden Side. Forholdet er ikke det, at der i Overenskomsten mellem Banerne og Personalerne er fastslaaet, at der skal skabes visse Pensionsfonds af en vis Størrelse, nej, det, som Tjenestemændene er gaaet ind paa i sin Tid, er dette, at de skal pensioneres af Banen, at Banen har Forpligtelse til at pensionere dem, men det vil altsaa sige, at Banen har Forpligtelse dertil, saalænge den er solvent. Derfor mener jeg, at da de Baner, som er udsat for den haardeste Konkurrence og lettest bliver slaaet ned, er de Baner, der staar i Pensionskassen, vil der opstaa vanskelige Forhold for Pensionskassen. Thi den Pensionskasse, der eksisterer, er langt fra, hvad den højtærede Minister for offentlige Arbejder ogsaa gjorde opmærksom paa, tilstrækkelig til at fyldestgøre Kravene om Pension, naar Personalet bliver